

2. neděle velikonoční A

Všichni, kteří přijali víru, drželi pevně pohromadě a měli všechno společné. Každý den zůstávali svorně v chrámu, po domech lámali chléb a jedli pokrm v radosti a s upřímností srdce. (Sk 2,44.46)

První čtení

Skutky apoštolů 2,42-47

(Křesťané) setrvali v apoštolském učení, v (bratrském) společenství, v lámání chleba a v modlitbách. Všechny naplňovala bázeň, poněvadž se prostřednictvím apoštolů dělo mnoho divů a znamení. Všichni, kteří přijali víru, drželi pevně pohromadě a měli všechno společné. Prodávali všečen svůj majetek a dělili ho mezi všechny, jak kdo potřeboval. Každý den zůstávali svorně v chrámu, po domech lámali chléb a jedli pokrm v radosti a s upřímností srdce, chválili Boha a těšili se všeobecné oblibě. A Pán rozmnožoval den co den počet povolanych ke spáse a církvi.

Druhé čtení

1 Petr 1,3-9

Buď veleben Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista! Protože je tak nesmírně milosrdný, znovu nás zrodil, takže zmrtvýchvstáním Ježíše Krista máme živou naději na dědictví, které nepomine, (na dědictví) skvělé a trvalé. Je pro nás připraveno v nebi; protože totiž máte víru, chrání vás Boží moc (a vede) ke spáse, která se má ukázat (nyní) v poslední době. A proto budete potom jásat, i když vás musí trápit teď ještě na krátký čas všelijaké zkoušky, aby se vyzkoušela vaše víra, vzácnější než pomíjející zlato, které přece bývá čištěno v ohni. Až se pak zjeví Ježíš Kristus, bude vám to k chvále, slávě a cti. Toho milujete, ačkoli jste ho neviděli; v něho věříte, třebaže ho ještě nevidíte. Zato budete jásat v nevýslovné a zářivé radosti; až dosáhnete cíle své víry, totiž spásy duše.

Evangelium

Jan 20,19-31

Navečer prvního dne v týdnu přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: "Pokoj vám!" Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se.

Znovu jim řekl: "Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás." Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: "Přijměte Ducha svatého! Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou." Tomáš, jeden ze Dvanácti, zvaný Blíženec, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní učedníci mu říkali: "Viděli jsme Pána!" On jim však odpověděl: "Dokud nevidím na jeho ruce jizvy po hřebecích a nevlořím svůj prst na místo hřebů a nevlořím svou ruku do jeho boku, neuvěřím." Za týden byli jeho učedníci zase uvnitř a Tomáš s nimi. Ježíš přišel zavřenými dveřmi, stanul mezi nimi a řekl: "Pokoj vám!" Potom vyzval Tomáše: "Vlož sem prst a podívej se na mé ruce, vztáhni ruku a vlož ji do mého boku; a nebuď nevěřící, ale věřící." Tomáš mu odpověděl: "Pán můj a Bůh můj!" Ježíš mu řekl: "Protože jsi mě uviděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kdo neviděli, a (přesto) uvěřili." Ježíš vykonal před svými učedníky ještě mnoho jiných zázraků, ale o těch v této knize není řeč. Tyto však jsem zaznamenal, abyste věřili, že Ježíš je Mesiáš, Syn Boží, a s vírou abyste měli život v jeho jménu.

K zamyšlení

Abychom mohli oslavovat dar života, potřebujeme dostatek času a prostoru. Poté, co církev po 40 dní vzpomínala utrpení Páně, očekává během 50 dnů radostný svátek Sslání Ducha svatého, který v několika rovinách rozvíjí to, co jsme během oslav vzkříšení oslavovali. Během těchto 50 dnů má velký význam oktáv. Ve staré církevní tradici dnes oslavují ti, kteří byli pokřtěni o velikonocích, slavnostní zakončení svého "hebdomada in albis" – tedy "týdne v bílých šatech". Toho týdne, ve kterém se každý den zúčastnili eucharistie ve svých bílých křestních šatech. Dodnes se proto tato neděle nazývá "bílá neděle".

Osm dní po vzkříšení – vzkříšený se znovu setkává se svými učedníky. A nevěřící Tomáš je tentokrát přítomen. Je dobře, že tento Tomáš existuje! Tomáš – to je jedna z důležitých součástí každého z nás. Je to ta část, která hledá a ptá se, je kritická a skeptická, která rozvažuje pro a proti, která pochybuje, nemá mnoho důvěry a má odvahu říct: nevěřím. Je to ta část našeho já, která touží po opravdové a hluboké zkušenosti této nové a nepochopitelné skutečnosti, která touží být touto skutečností zasažena do duše. Nevěřící Tomáš je ten, který skrze své pochybnosti otvírá svou touhu a připravenost pro to nové. A jelikož žije ve svých pochybnostech, nepotlačuje je, ani je nepopírá a je díky tomu obdarován opravdovým setkáním.

Je to dar, že na každého z nás je pamatováno. "Blahoslavení, kteří neviděli a uvěřili!" Také my jsme obdarováni duchem vzkříšeného, který nás – v náznaku – jako ten, který daruje život a volá do života povolává, který nám lidem chce darovat novou životní šanci, abychom si znovu mohli vydechnout! Velikonoce nejsou pouze zbožnou vzpomínkou na jakousi minulou neprozkoumanou událost. Zkušenost vzkříšení je stejně účinná v dnešní době a v našich osobních životech. Nečekaně a překvapivě, v malém i ve velkém, každodenně a nepozorovaně, může vzkříšený Kristus překonávat zavřené dveře. Tady a teď se denně opakuje vzkříšení. "Pán můj a Bůh můj!" – ve všech věcech a zkušenostech mého života. Je to pozvání k zvláštní pozornosti během těchto 50 dnů radostné doby!